

Nr 255.

Av herr **Rydén** i Malmö, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 198, angående upptagandet i 1916 års riksstat av medel från statsverkets kassafond.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 198 föreslås, att riksdagen ville besluta att i 1916 års riksstat upptaga medel från statsverkets kassafond till ett belopp av 27,720,000 kronor. Av de förskott om mera än 46 miljoner kronor, som belöpa sig på 1914 års neutralitetsvakt, skulle sålunda endast 18.3 miljoner kronor täckas genom särskilt anslag å 1916 års budget, medan kassafonden i övrigt toges i anspråk.

Kassafonden beräknas visserligen av föredragande departementschefen vid slutet av år 1914 ha uppgått till en summa av 73,300,000 kronor, och i första ögonblicket vill det ju synas, som om det ej skulle behöva anses oförsiktigt att ur denna fond taga ett belopp av 27.7 miljoner kronor; återstoden cirka 45 miljoner kronor är ju en ganska aktningvärd summa.

Härvid böra emellertid två viktiga synpunkter beaktas. Dels har kassafonden ej bara den uppgiften att vara en reserv för täckande av eventuella underskott å statsbudgeten; den har därjämte den i praktiken måhända viktigaste uppgiften att tillhandahålla statsverket nödigt rörelsekapital. Av alla dessa miljoner finnes väl i detta ögonblick knappast ett öre i kontanter. Hela behållningen torde bestå i utelöpande förskott, och även om förhållandena nu i detta avseende äro abnorma, så kan man tryggt påstå, att kassafonden ej gärna bör ens i normala tider sjunka under ett belopp av 40—45 miljoner kronor, om den skall kunna fylla uppgiften som kassaförlagsfond. Om man nu följer Kungl. Maj:ts förslag och bringar ner fonden till 45 miljoner, så har man alltså i år tagit i anspråk så gott som allt vad man rätteligen borde få taga ur kassafonden under hela den nu pågående krisen.

Att detta ej kan vara tillrådligt framgår vid ett närmare övervägande av den andra synpunkten, som ovan antyddes. Kassafonden skall nämligen vara en reserv ej bara för 1914 års kris utan även för fortsättningen. Och vid tanken härpå förefaller det rent orimligt att nu överhuvud taga i anspråk några av kassafondens tillgångar.

Medan 1914 års statsreglering visar ett överskott av 4.4 miljoner kronor, beräknar finansministern att å 1915 års reglering skall uppstå en *brist av 15 miljoner kronor*. Huru pass försiktigt gjorda dessa kalkyler kunna vara, är ej möjligt att bedöma, då finansministern ej lämnar några närmare upplysningar om desamma, så att man ens vet om t. ex. tullinkomsterna äro beräknade med bibehållna spannmålstullar eller icke. Men man torde väl kunna antaga, att ställningen i verkligheten ej kommer att ställa sig gynnsammare än kalkylen i fråga.

Lägger man till denna brist 1915 års neutralitetskostnader med flera miljoner i månaden, så måste vårt land — även om vi skulle slippa ur världskrisen utan svärdsslag och måhända få se ett slut på det europeiska kriget före vinterns inbrott — bereda sig på att vid 1915 års slut ha ett deficit för detta år på sannolikt sina 75 miljoner kronor. Skulle kriget bli än långvarigare eller vårt land eventuellt bli indraget i detsamma, så blir ställningen ännu mera ogynnsam.

Under sådana förhållanden synes det icke vara förenligt med en klok och omtänksam finanspolitik att nu förbruka de reserver, som kassafonden inrymmer. Kostnaderna för 1914 års neutralitetsvakt böra bestridas medelst anslag å 1916 års budget. *Kassafondens tillgångar böra sparas för att bidra till betalandet av 1915 års neutralitetsutgifter samt för att möta bristen i 1915 års statsreglering.*

Därest denna grundsats upprätthålles, har 1915 års riksdag sålunda att skattevägen uttaga ett belopp — utöver vad Kungl. Maj:t i sådant avseende föreslagit — av närmare 28 miljoner kronor. För en sådan extra beskattning bjuda sig flera olika utvägar, av vilka följande synas vara de bäst framkomliga.

1. *Krigskonjunkturskatten*. Kungl. Maj:ts förslag beräknas giva ett belopp av 7,200,000 kronor, av vilka 3,850,000 kronor skulle tagas i anspråk för statsregleringen och återstoden tillföras värnskattefonden. Därest den motion, som av herrar Palmstierna och Sandler väckts angående dels progressiv skatteskala med väsentligt höjda skattesatser dels ock om avslag å framställningen om överförande av någon del av dessa skattemedel till värnskattefonden, i huvudsak vinner riksdagens bifall, torde man kunna beräkna, att, utöver de redan förut för statsregleringen avsedda 3,850,000 kronor, ungefär 10 miljoner kronor skulle bliva dispo-

nibla. Återstå alltså 17—18 miljoner att på annan väg uttaga. Då i dessa dyrtider införandet av nya indirekta skatter — låt vara blott för ett övergående behov — måste anses uteslutet, bjuder sig självfallet den förut i vår beskattningshistoria tillämpade utvägen:

2. *En extra ordinarie tilläggsskatt.* För uttagandet av denna kan man lämpligen använda sig av ettdera av våra nu prövade beskattningsschemata: *antingen* inkomst- och förmögenhetsskatteschemat, då det ökade skattebeloppet utvinnes genom en procentuell förhöjning av den ordinarie inkomst- och förmögenhetsskatten, *eller ock* värnsskatteschemat, i vilket fall den erforderliga skatteinkomsten vinnes genom densammas uttagande efter reducerade skattesatser.

Väljer man den förra vägen, så skulle tilläggsskatten behöva utgå med 50 procent av den ordinära inkomst- och förmögenhetsskatten, vilken tilläggsskatt skulle inbringa inemot 20 miljoner kronor. Då emellertid bestämda betänkligheter måste resa sig mot att, med hänsyn till den nuvarande skatteskalan, över hela linjen uttaga en sådan tillfällig beskattning enligt inkomst- och förmögenhetsskatteschemat, torde inkomster under 2,000 kronor såvida ej i det taxerade beloppet ingår en förmögenhetsdel av minst 6,000 kronor, böra lämnas oberörda av ifrågavarande tilläggsskatt. I så fall skulle totalavkastningen av en sådan skatt ganska nära komma att sammanfalla med den erforderliga summan av 17—18 miljoner kronor.

Följer man däremot värnsskatteschemat, så skulle, enligt de nu vunna erfarenheterna angående 1914 års värnsskattetaxering, som lämnat till resultat en bruttotaxering av något mer än 90 miljoner kronor, en begränsning av skattesatserna till en femtedel av de förut tillämpade giva önskat resultat. Om man därjämte, såsom rättvisan i nu föreliggande fall torde bjuda, sänkte skattskyldighetsgränsen till inkomster av exempelvis 2,000 kronor och förmögenheter av 6,000 kronor, så vunnos härigenom en säkerhetsmarginal beträffande skattens totala avkastningsbelopp.

Ehuru vart och ett av dessa olika beskattningsschemata vid tillämpningen i ett fall som detta bjuda vissa fördelar och vissa nackdelar och följaktligen båda vägarna i motionens slutyrkande komma att hållas öppna, vill det dock synas som om värnsskatteschemat med dess starkare betonande av de stora förmögenheternas och de stora inkomsternas skattekraft och skatteplikt vore att föredraga. Mot användandet av detta skatteschema kan visserligen invändas, att det förutsätter en särskild taxering, vilken kan bli nog så betungande för beskattningsmyndigheterna, men då intet hinder torde finnas mot att denna taxering verk-

ställes av samma myndighet och vid samma tillfälle som i fråga om taxeringen till krigskonjunkturskatt, läser denna invändning förlora allt väsentligt av berättigande.

Tilläggs-skatten skulle helt naturligt — vilketdera skatteschema som än väljes — utgå i samband med inkomst- och förmögenhetsskatten samt debiteras å samma skattsedel som denna.

I överensstämmelse med ovan angivna uppfattningar har bifogade förslag till förordning om tilläggs-skatt utarbetats. I de avseenden, där förslaget skiljer sig från värnsskatteschemat, är detta betingat av hänsyn till nödig anpassning av taxeringsförfarandet enligt de nu föreliggande förhållandena o. s. v. Någon övergångsskala enligt 4 § 2 mom. i värnsskatteförordningen torde ej heller finnas nödig, då man går ned till så låg inkomst- och förmögenhetsgräns som i föreliggande förslag.

Med hänvisning till det ovan anförda, hemställes vördsamt,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 198 ville besluta antaga här bifogade förslag till förordning om tilläggs-skatt.

Därest detta yrkande icke skulle vinna bifall, hemställes fakultativt

att riksdagen ville besluta

a) att under år 1915, utöver de i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt ävensom förordningen angående bevillning av fast egendom samt av inkomst föreskrivna utskylder, skall envar till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad utgöra en tilläggs-skatt av 50 procent av den honom påförda inkomst- och förmögenhetsskattens belopp; dock att den skattskyldig, som under år 1915 taxerats för en inkomst, understigande 2,000 kronor, skall vara frikallad från tilläggs-skatt, därest icke i hans taxerade belopp ingår en förmögenhetsdel, motsvarande en förmögenhet av 6,000 kronor eller därutöver; samt

b) att medgiva Kungl. Maj:t rätt att utfärda de närmare bestämmelser, som kunna vara erforderliga för verkställande av detta beslut.

Stockholm den 12 maj 1915.

Värner Rydén.

Bilaga.

Förslag
till
förordning om tilläggsskatt.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Under år 1915 skall enligt bestämmelserna i denna förordning till staten erläggas en särskild skatt, benämnd tilläggsskatt.

2 §.

1 mom. En var, som år 1915 bort annorledes än på grund av efterbeskattning taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, är med de undantag, som här nedan stadgas, jämväl skyldig erlägga tilläggsskatt.

2 mom. Med skattskyldigs inkomst och förmögenhet avses i denna förordning, där ej på grund av bestämmelserna i 3 mom. inkomsten i särskilt fall må annorlunda beräknas, det inkomstbelopp och det förmögenhetsbelopp, därför han vid taxeringen år 1915 till inkomst- och förmögenhetsskatt blivit taxerad eller, om särskilda skäl föranleda till avvikelse från den vid nämnda taxering verkställda uppskattningen, bort bliva taxerad.

3 mom. Därest inkomst, för vilken annan än inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag år 1915 blivit eller bort bliva taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt, skulle på grund av särskilda förhållanden i avsevärd mån överstiga det belopp, som kan anses motsvara hans normala eller för den närmaste framtiden sannolikt påräkneliga årsinkomst, må inkomsten på framställning av den skattskyldige beräknas till medeltalet av de inkomstbelopp, därför han åren 1913 och 1914 blivit samt år 1915 blivit eller bort bliva taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt, eller, om han allenast ettdera av åren 1913 och 1914 eller icke någotdera av dessa år till sådan skatt taxerats för inkomst, till i förra fallet tredjedelen av summan av det år 1913 eller år 1914 taxerade inkomstbeloppet och det inkomstbelopp, därför han år 1915 blivit eller bort bliva taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt, samt i senare fallet till tredjedelen av sistnämnda belopp, dock att, där sålunda beräknad inkomst finnes understiga den skattskyldiges normala eller för den närmaste framtiden sannolikt påräkneliga inkomst, inkomsten bör upptagas till ett mot den normala eller påräkneliga svarande högre belopp, samt att inkomsten i varje fall ej må upptagas till lägre belopp än det, vid vilket skyldighet för den skattskyldige att erlägga tilläggsskatt enligt 3 § inträder.

Om den skattskyldige på grund av efterbeskattning av inkomst för något av åren 1913 och 1914 påförts särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall det årets taxerade inkomst beräknas till sitt genom efterbeskattningen förhöjda belopp.

4 mom. Därest icke vid taxeringen till tilläggsskatt kan utrönas, med vilka belopp inkomst och förmögenhet ingå i det till inkomst- och förmögenhetsskatt

taxerade beloppet, skola inkomsten och förmögenheten upptagas till belopp, som med ledning av den skattskyldiges deklaration och andra handlingar kunna beräknas hava utgjort den beskattningsbara inkomsten och förmögenheten.

3 §.

För annan än inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag inträder skyldighet att erlägga tilläggsskatt:

- a) då inkomsten utgör minst 2,000 kronor eller
- b) då förmögenheten uppgår till minst 6,000 kronor.

Om äkta makar bort var för sig taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, inträder för vardera maken skattskyldighet för tilläggsskatt, då båda makarnas sammanräknade inkomst eller förmögenhet uppgått till så högt belopp, att, därest endera maken skolat för samma inkomst eller förmögenhet taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, skattskyldighet enligt bestämmelserna i denna paragraf förelegat.

4 §.

1 mom. Vid taxering till tilläggsskatt skall fastställas ett *till tilläggsskatt taxerat belopp*.

2 mom. För annan skattskyldig än inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag ingår i det taxerade beloppet förmögenheten med en tiondedel av sitt belopp och inkomsten med hela sitt belopp.

3 mom. Är fråga om äkta makar, vilka skola var för sig taxeras till tilläggsskatt, skall inkomst, som enligt 2 mom. bör tagas i beräkning vid taxeringen, vara makarnas sammanlagda inkomst.

4 mom. Det belopp, som med tillämpning av dessa grunder slutligen uppkommer, avrundas, där det ej uppgår till fullt hundratal kronor, till närmast lägre fulla hundratal kronor och utgör, sålunda avjämnat, i fall, varom nu är fråga, det till tilläggsskatt taxerade beloppet.

5 §.

För skattskyldig, som i 3 § sägs, utgår tilläggsskatt med tjuvu öre för varje fullt hundratal kronor av ett belopp, som beräknas efter följande grunder:

Om det taxerade beloppet icke överstiger 5,000 kronor, ökas detsamma med 50 procent.

Om det taxerade beloppet överstiger 5,000 kronor, ökas den del av det taxerade beloppet, som icke överstiger 5,000 kronor, med 50 procent, den del av det taxerade beloppet, som överstiger

5,000 kr. men icke	8,000 kr., med	150 procent
8,000 » » »	12,000 » »	200 »
12,000 » » »	14,000 » »	250 »
14,000 » » »	17,000 » »	300 »
17,000 » » »	20,000 » »	350 »
20,000 » » »	25,000 » »	400 »
25,000 » » »	30,000 » »	500 »
30,000 » » »	40,000 » »	600 »
40,000 » » »	50,000 » »	700 »

50,000 kr.,	men icke	70,000 kr.,	med	800	procent
70,000	»	»	»	100,000	»
100,000	»	»	»	150,000	»
150,000	»	»	»	250,000	»
250,000	»	»	1,250	»

dock att det beräknade belopp, varefter skatten skall utgå, icke må i något fall överstiga två och fyra tiondels gånger det taxerade beloppet.

6 §.

Skattskyldig, vilken bort vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt år 1915 erhålla nedsättning enligt 19 § 2 mom. förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt i det till sådan skatt taxerade beloppet, äger åtnjuta nedsättning i tilläggsskattens belopp med en tiondedel därav för varje barn, för vilket nedsättning vid nämnda taxering skolat medgivas.

7 §.

1 mom. För inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag inträder skyldighet att erlagga tilläggsskatt, då inkomst, som blivit eller bort bliva år 1915 taxerad till inkomstskatt, överstiger fem procent av bolagets kapital, sådant detsamma skolat vid taxering till sistnämnda skatt år 1915 beräknas.

Vid taxeringen till tilläggsskatt upptages inkomsten i jämna hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller. Sålunda upptaget belopp utgör i förevarande fall till tilläggsskatt taxerat belopp.

2 mom. Därest inkomst, varom i denna paragraf förmäles, skulle på grund av särskilda förhållanden i avsevärd mån överstiga det belopp, som kan anses utgöra bolagets i förhållande till dess kapital normala eller för den närmaste framtiden sannolikt påräkneliga årsinkomst, må på framställning av bolaget den procent av kapitalet, som motsvarar inkomstens storlek, beräknas till medeltalet av de sammanlagda procentbelopp, varefter inkomstskatten vid bolagets taxering åren 1913 och 1914 blivit samt år 1915 blivit eller bort bliva bestämd, därvid för de fall, att bolaget endast ettdera av åren 1913 och 1914 eller ock icke någotdera av dessa år taxerats till inkomstskatt, motsvarande förfarande, varom stadgats i 2 § 3 mom., skall äga tillämpning, dock att sådan procentberäkning, som nu är sagd, icke får ske för bolag, som först efter ingången av år 1913 trätt i verksamhet, samt att för bolag, vars verksamhet börjat under år 1912 men ej pågått hela detta år eller ock begynt med 1913 års ingång, procenten må beräknas till hälften av de sammanlagda procentbelopp, varefter inkomstskatten vid bolagets taxering år 1914 blivit samt år 1915 blivit eller bort bliva bestämd.

Där den i överensstämmelse med ovannämnda grunder beräknade procenten finnes understiga den normala eller för den närmaste framtiden sannolikt påräkneliga, bör procenten upptagas till ett mot den normala eller påräkneliga svarande högre belopp. Ej må dock procenten i något fall fastställas till lägre siffra än $5\frac{1}{3}$.

8 §.

Inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag har att, för varje fullt hundratal av det taxerade beloppet, erlagga tilläggsskatt med följande belopp, nämligen:

när den taxerade inkomsten i förhållande till kapitalet överstiger eller beräknas överstiga:		värnskatt pr 100 kr.	när den taxerade inkomsten i förhållande till kapitalet överstiger eller beräknas överstiga:		värnskatt pr 100 kr.	
5	men ej	5 ¹ / ₃ procent	0.06	17 ¹ / ₂ men ej	18 procent	1.98
5 ¹ / ₃	» »	5 ² / ₃ »	0.12	18 » »	18 ¹ / ₂ »	2.04
5 ² / ₃	» »	6 »	0.18	18 ¹ / ₂ » »	19 »	2.10
6	» »	6 ¹ / ₃ »	0.24	19 » »	19 ¹ / ₂ »	2.16
6 ¹ / ₃	» »	6 ² / ₃ »	0.30	19 ¹ / ₂ » »	20 »	2.22
6 ² / ₃	» »	7 »	0.36	20 » »	21 »	2.28
7	» »	7 ¹ / ₃ »	0.42	21 » »	22 »	2.34
7 ¹ / ₃	» »	7 ² / ₃ »	0.48	22 » »	23 »	2.40
7 ² / ₃	» »	8 »	0.54	23 » »	24 »	2.46
8	» »	8 ¹ / ₃ »	0.60	24 » »	25 »	2.52
8 ¹ / ₃	» »	8 ² / ₃ »	0.66	25 » »	26 »	2.58
8 ² / ₃	» »	9 »	0.72	26 » »	27 »	2.64
9	» »	9 ¹ / ₃ »	0.78	27 » »	28 »	2.67
9 ¹ / ₃	» »	9 ² / ₃ »	0.84	28 » »	29 »	2.70
9 ² / ₃	» »	10 »	0.90	29 » »	30 »	2.73
10	» »	10 ¹ / ₃ »	0.96	30 » »	32 »	2.76
10 ¹ / ₃	» »	10 ² / ₃ »	1.02	32 » »	34 »	2.79
10 ² / ₃	» »	11 »	1.08	34 » »	36 »	2.82
11	» »	11 ¹ / ₃ »	1.14	36 » »	38 »	2.85
11 ¹ / ₃	» »	11 ² / ₃ »	1.20	38 » »	40 »	2.88
11 ² / ₃	» »	12 »	1.26	40 » »	45 »	2.91
12	» »	12 ¹ / ₂ »	1.32	45 » »	50 »	2.94
12 ¹ / ₂	» »	13 »	1.38	50 » »	55 »	2.97
13	» »	13 ¹ / ₂ »	1.44	55 » »	60 »	3.00
13 ¹ / ₂	» »	14 »	1.50	60 » »	65 »	3.03
14	» »	14 ¹ / ₂ »	1.56	65 » »	75 »	3.06
14 ¹ / ₂	» »	15 »	1.62	75 » »	85 »	3.09
15	» »	15 ¹ / ₂ »	1.68	85 » »	90 »	3.12
15 ¹ / ₂	» »	16 »	1.74	90 » »	95 »	3.15
16	» »	16 ¹ / ₂ »	1.80	95 » »	100 »	
16 ¹ / ₂	» »	17 »	1.86	100		
17	» »	17 ¹ / ₂ »	1.92			

9 §.

Tillägsskatten uppbares i sammanhang med övriga för året debiterade kronoskylder. De närmare bestämmelserna härom utfärdar Konungen.

10 §.

Till ledning vid uträknandet av tillägsskatt utfärdar Konungen särskild tabell.

11 §.

Skattskyldig taxeras till tillägsskatt å den ort, där han år 1915 taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt.

12 §.

Bestämmelserna i 24 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt skola äga tillämpning i fråga om tillägsskatt.

13 §.

Hava makar blivit särskilt taxerade till tilläggsskatt, skall skatt ändock beräknas efter de för den båda taxerade beloppen sammanräknade och påföras makarna efter storleken av varderas taxerade belopp.

14 §.

Taxering till tilläggsskatt äger rum i samband med den taxering till krigskonjunkturskatt, varom stadgas i förordningen om krigskonjunkturskatt, samt verkställs av den i 14 § av nämnda förordning omförmälda krigskonjunkturskattenämnd.

15 §.

1 mom. En var, som år 1915 i behörig tid och ordning avgivit deklARATION, men vars deklARATION icke blivit följd vid hans taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt, äger att hos den i 14 § omförmälda nämnden göra skriftlig framställning om ny uppskattning av inkomsten och förmögenheten. Sådan framställning skall, vid påföljd att eljest icke upptagas till behandling, ingivas till Konungens befallningshavande i det län, där den skattskyldige år 1915 skolat taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, senast före klockan tolv på trettionde dagen före nämndens sammanträde.

2 mom. Förmenar skattskyldig, som i 3 § sägs, eller i 7 § omförmäلت bolag, vilket senast med ingången av år 1913 trätt i verksamhet, att inkomst, sådan den år 1915 blivit eller bort bliva taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt, i avsevärd mån överstiger den normala eller för den närmaste tiden sannolikt påräkneliga årsinkomsten, må hos nämnden göras framställning om inkomstens eller procenttalets beräkning till lägre belopp, som i 2 § 3 mom. och 7 § 2 mom. sägs. Sådan framställning skall vid enahanda påföljd och inom samma tid, som här ovan i 1 mom. stadgats, ingivas till Konungens nämnde befallningshavande samt vara åtföljd av dels bestyrkta avskrifter av de deklARATIONER, som den skattskyldige må hava åren 1913 och 1914 behörigen avlämnat, dels ock bestyrkta utdrag av taxeringslängder för samma år, i vad hans taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt angår. Vid bolags framställning skall tillika fogas intyg, att bolaget vid ingången av år 1912 utövat sin verksamhet eller, då verksamheten först senare begynt, att densamma av bolaget utövats vid ingången av år 1913.

3 mom. Om innehållet i 1 och 2 mom. skola de skattskyldige erinras i den kungörelse, som jämlikt 14 § förordningen om krigskonjunkturskatt skall utfärdas av Konungens befallningshavande.

16 §.

Konungens befallningshavande åligger att vid den i 14 § omförmälda nämndens sammanträde framlägga fullständigt förslag till taxeringarna för tilläggsskatt ävensom att tillhandahålla nämnden de deklARATIONER, taxeringslängder och övriga handlingar, som för taxeringarnas verkställande må erfordras.

Till ledning vid förslagets granskning av nämnden skola å skattskyldigs år 1915 avlämnade deklARATION antecknas dels beloppen av hans nämnda år till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomst och förmögenhet, dels ock förslagsvis det till tilläggsskatt taxerade beloppet samt det belopp, efter vilket skatt bör utgå.

Bihang till riksdagens protokoll 1915. 4 saml. 129 häft. (Nr 255.)

Anses inkomsten eller förmögenheten böra beräknas till andra belopp än vartill desamma år 1915 taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, skall å deklarationen antecknas den beräknade inkomsten eller förmögenheten jämte grunderna för beräkningen. Jämväl skall, där inkomstens förhållande till kapitalet anses böra bestämmas enligt 7 § 2 mom., å deklarationen angivas grunderna för beräkningen. Har skattskyldig icke avlämnat deklaration, skola nämnda anteckningar verkställas å särskild inlägga till nämnden.

Fastställes icke av nämnden taxeringen till tilläggsskatt i överensstämmelse med förslaget, skall avvikelserna jämte skälen för densamma av protokollsföraren antecknas å deklarationen eller, om sådan ej avlämnats, i nämndens protokoll, vid vilket ovanstående inläggor skola fogas.

17 §.

I särskild längd, benämnd tilläggsskattelängd, vartill formulär fastställes av Konungen, upptagas den skattskyldiges namn, skatteprocent i förekommande fall, antalet barn, därför nedsättning äger rum, och skattebeloppet. Längden underskrives av nämndens ordförande och minst två ledamöter.

Vid nämndens sammanträde föres protokoll angående de ärenden, där sådant erfordras; börande protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkas genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter.

Därest taxeringen till tilläggsskatt grundas å annan uppskattning av den skattskyldiges inkomst och förmögenhet än den, som verkställts vid hans taxering år 1915 till inkomst- och förmögenhetsskatt, eller efter framställning, varom i 15 § sägs, taxeringen bestämes annorlunda än i framställningen avses, skall inom en månad efter nämndens sista sammankomst underrättelse om det till tilläggsskatt taxerade beloppet eller i fråga om bolag procenttalet och de grunder, efter vilka nämnda belopp eller procenttal beräknats, i rekommenderat brev med allmänna posten kostnadsfritt tillsändas den skattskyldige under hans i 1915 års deklaration uppgivna adress, där ej annan senare av honom uppgivits.

Anteckningarna i tilläggsskattelängden verkställas samt protokollet föres av den eller de personer, som Konungens befallningshavande därtill förordnat; och åligger det jämväl dessa att lämna de skattskyldiga underrättelse, varom ovan sägs.

18 §.

Inom femton dagar efter den i 14 § omförmälda nämndens sista sammankomst skola, utom vad Stockholms stad angår, tilläggsskattelängderna översändas till vederbörande häradskrivare eller magistrat.

Avskrift av den till häradskrivaren överlämnade tilläggsskattelängden, i vad den angår varje särskild kommun, skall av honom före den 1 december 1915 vid bot av tre kronor för varje överskjutande dag tillställas vederbörande kommunalstämmas eller stadsstyrelsens ordförande, vilken det åligger att under viss bestämd och vederbörligen kungjord tid, som ej må understiga fjorton dagar, på lämpligt och därvid även tillkännagivet ställe hålla avskriften de skattskyldiga tillhanda. Avskriften bör senast den 1 februari 1916 av ordföranden återställas till häradskrivaren att av honom förvaras.

I stad med magistrat, utom Stockholm, skall genom magistratens försorg avskrift av tilläggsskattelängden för varje särskilt taxeringsdistrikt i samma ordning

hållas de skattskyldige tillhanda, varefter avskriften hos magistraten eller vederbörande tjänsteman förvaras.

Tilläggs-skattelängden skall före utgången av år 1915 till Konungens befallningshavande återställas för att jämte nämndens protokoll biläggas kronoräkenskaperna för nämnda år.

19 §.

1 mom. Over krigskonjunkturskattenämnds beslut i fråga om tilläggs-skatt må besvär anföras av kronans ombud och vederbörande skattskyldig.

Besvären skola, ställda till kammarrätten, ingivas till Konungens befallningshavande i det län, där taxeringen skett, senast den 31 mars 1916 före klockan tolv på dagen, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning.

2 mom. Sedan vid inkomna besvär blivit fogade såväl utdrag av tilläggs-skattelängd och 1915 års taxeringslängd som nämndens protokoll, såvitt den överklagade taxeringsfrågan angår, samt därefter förklaring över besvären inforrats från vederbörande, insänder Konungens befallningshavande skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingarna med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

3 mom. Så snart ovan stadgade besvärstid gått till ända, översänder Konungens befallningshavande till kammarrätten förteckning å anförda besvär.

20 §.

Den, som taxerats till tilläggs-skatt å ort, där han icke är skattskyldig för sådan skatt, äge att häröver anförda besvär hos kammarrätten. Besvären skola, vid påföljd att eljest icke varda upptagna till prövning, inom natt och år, efter det att tilläggs-skatt första gången vederböranden avforrats, ingivas till Konungens befallningshavande i det län, inom vilket taxeringen skett, varefter med ärendet förfares i enahanda ordning, som i 19 § 2 mom. stadgas.

21 §.

Därest efter anförda besvär över prövningsnämnds eller kammarrättens beslut taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1915 ändras eller sådan taxering varder någon åsatt, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till tilläggs-skatt eller åsättas den taxering till sådan skatt, som därav kan föranledas.

Det åligger Konungens befallningshavande att vid insändande till kammarrätten av besvär rörande taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1915 i erforderliga fall foga utdrag av tilläggs-skattelängden och krigskonjunkturskattenämndens protokoll beträffande taxering till tilläggs-skatt eller, därest nämnden vid tiden för besvärens insändande ännu icke sammanträtt och avslutat sitt arbete, så fort ske kan till kammarrätten överlämna berörda utdrag.

Till tilläggs-skatt skattskyldigas år 1915 avlämnade deklarationer, vilka ej bilagts anförda besvär, skola samtidigt med kronoräkenskaperna för år 1915 överlämnas till kammarrätten och därstädes förvaras.

22 §.

Bestämmelserna i 23 § 1 och 3 mom., 43 §, 44 § 1 stycket, 48 §, 51 §, 52 §, 56 §, 57 §, 58 §, 59 §, 60 § och 61 § förordningen om taxeringsmyndigheter

och förfarandet vid taxering skola i tillämpliga delar gälla jämväl beträffande förfarandet vid taxering till tilläggsskatt.

Vad i 23 § 1 mom. nämnda förordning stadgas om deklarationer skall i tillämpliga delar gälla beträffande de i 15 § 2 mom. här ovan omförmälda avskrifter av deklarationer.

23 §.

Om någon på grund av efterbeskattning påföres särskild inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1915, samt han genom det förfarande, vilket föranlett efterbeskattningen, kommit att alldeles icke eller till för ringa belopp taxeras till tilläggsskatt, skall särskild tilläggsskatt påföras honom till belopp, som genom berörda förfarande undandragits. Har den skattskyldige avlidit, gäller i fråga om särskild tilläggsskatt, varom ovan sägs, vad i 22 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt för sådant fall stadgats beträffande sistnämnda skatt.

På grund av efterbeskattning påförd tilläggsskatt förfaller i sin helhet till betalning samtidigt med den på grund av efterbeskattningen påförda inkomst- och förmögenhetsskatten. Vid erläggandet av sådan tilläggsskatt äger avdrag, som i 9 § sägs, icke rum.

Efterbeskattning till tilläggsskatt sker i sammanhang med efterbeskattningen till inkomst- och förmögenhetsskatt; och gäller i fråga om klagan över efterbeskattning till tilläggsskatt vad som stadgats rörande överklagande av taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Om efterbeskattning till tilläggsskatt göres anteckning i särskild tilläggsskattelängd, vilken bilägges vederbörande inkomstlängd.

24 §.

I fråga om ersättande av kostnaderna för det förberedande arbetet för taxering till tilläggsskatt gäller vad i 21 § förordningen om krigskonjunkturskatt är stadgat.

Häradsskrivare och vederbörande tjänstemän i stad äga att för de avskrifter av tilläggsskattelängderna, som det enligt 18 § åligger dem att avlämna, undfå ersättning med femtio öre arket.

Här omförmälda ersättningar avföras å anslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet.

26 §.

1 mom. Sammandrag av tilläggsskattelängderna, upprättade i överensstämmelse med fastställt formulär, skola senast den 31 december 1915 av vederbörande häradsskrivare och magistrat, utom i Stockholm, insändas till Konungens befallningshavande.

2 mom. På grund av dessa sammandrag och sedan de vid deras granskning anmärkta förhållanden blivit förklarade eller rättade, bör i varje län av landskontoret uppgöras särskilt sammandrag över länets hela påförda tilläggsskatt; och skall i Stockholm sådant sammandrag upprättas av därvarande uppördsverk. De

av landskontoren och Stockholms stads uppbördsverk upprättade sammandragen, därtill tryckta blanketter genom statskontorets försorg tillhandahållas vederbörande tjänstemän, skola av Konungens befallningshavande till statskontoret insändas före den 1 mars 1916.

3 mom. Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit därstädes granskas, bör ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg utgivas från trycket och utdelas med allmänna tidningarna.

Denna förordning träder i kraft från och med dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.